

TÆNKETANKEN FOR FORFULGTE KRISTNE

Nyhedsbrev • Maj 2021

Indhold

- [Tænketankens formand i kronik: Religionsfrihed er en kamp for retfærdighed](#)
- [Ny rapport: Religionsfriheden skal beskyttes på lige fod med andre menneskerettigheder](#)
- [USA's udenrigsminister kritiserer Kina for folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden ved offentliggørelsen af ny rapport om krænkelser af religionsfriheden](#)
- [Myanmar: Regeringens overgreb mod civile rammer også religiøse mindretal](#)
- [FN-specialrådgiver forventer, at der i 2022 indledes retssager mod ISIS-medlemmer for deres forbrydelser i Irak](#)

Tænketankens formand i kronik: Religionsfrihed er en kamp for retfærdighed

Formanden for Tænketanken for Forfulgte Kristne, biskop emeritus Karsten Nissen, skriver i en kronik i Kristeligt Dagblad den 6. maj, under overskriften "Religionsfrihed er en kamp for retfærdighed", blandt andet:

"Inden for den kirkelige verden har vi haft en tendens til at betragte støtten til forfulgte religiøse minoriteter, herunder kristne, som en særinteresse for særlige grupper. "Går du ind for mission eller dialog?", bliver jeg af og til spurgt. Og hver gang må jeg svare, at mission og dialog ikke udelukker hinanden.

Man kan ikke føre en religionsdialog med en muslim, jøde, hindu eller buddhist uden at

vedkende sig og redegøre for, hvad man selv tror. Og man kan ikke øve mission uden opmærksomt at lytte til og prøve at forstå det menneske, man taler med, eller den kultur, man befinder sig i. Naturligvis kan man diskutere form og indhold af både missionen og dialogen, men at opstille de to begreber som modsætninger, der ikke lader sig forene, er en stereotyp og symbolpræget tilgang til begge dele.

Noget lignende gør sig gældende i diskussionen om forfulgte kristne. Også her opereres der med en falsk modsætning imellem interreligiøs dialog på den ene side og støtte til forfulgte kristne på den anden side. Det synes nemlig at være en udbredt opfattelse, at hvis man støtter forfulgte kristne, står man i vejen for den interreligiøse dialog, og hvis man ønsker at fremme den interreligiøse dialog, kan man ikke samtidig støtte forfulgte kristne.

Denne falske modsætning har også en politisk dimension således forstået, at hvis man er optaget af forfulgte kristnes vilkår, er man både politisk og kirkeligt bagstræberisk og højreorienteret, medens man på den anden side er progressiv, velorienteret og forandringsparat, hvis man vil fremme interreligiøs dialog og samarbejde.

Men man kan ikke arbejde for støtten til forfulgte kristne uden samtidig at arbejde for ethvert menneskes frihed til at tro eller ikke at tro. Kampen for forfulgte kristne er også en kamp for forfulgte muslimer, jøder, hinduer, buddhister og ateister. Og man kan ikke føre en interreligiøs dialog eller indgå i et interreligiøst samarbejde, uden at det sker på den basis, at man anerkender hinandens religion herunder retten til frit at vælge sin religion. Ellers ville der jo ikke være tale om et ligeværdigt samarbejde.

Dette syn på forholdet mellem mission og dialog og mellem interreligiøst samarbejde og støtte til forfulgte kristne har altid været et udgangspunkt for mit engagement i mission, økumeni, nødhjælp, religionsdialog og støtten til forfulgte kristne. Der er et stigende behov for et sådant arbejde.”

- [Læs hele kronikken på Kristeligt Dagblad](#) (betalingsartikel)

Ny rapport: Religionsfriheden skal beskyttes på lige fod med andre menneskerettigheder

Religionsfriheden (retten til at have en tro eller overbevisning) må anerkendes og beskyttes på lige fod med ytringsfrihed, foreningsfrihed og forsamlingsfrihed, hvis disse grundlæggende menneskerettigheder skal kunne opretholdes og fungere i deres fulde omfang i civilsamfundet. Det er en af konklusionerne i en ny rapport, [Its The Thought That Counts](#), som [Center for Kirkeligt Udviklingssamarbejde](#) (CKU) offentliggjorde den 19. maj. CKU har undersøgt, hvorvidt religions- og trosfrihed integreres i indsatsen, der har til formål at skabe bedre vilkår for civilsamfundets råderum.

I rapporten belyses religionsfrihedens rolle i udviklingen af demokratiske samfund, herunder samspillet med andre menneskerettigheder. En anden konklusion er, at retten til at have en tro eller overbevisning er vigtig i forhold til at fremme demokrati i et samfund. ”Det at tillade, at der er mindretal med en anden religion eller overbevisning, som er en del af civilsamfundet sammen med andre forskellige former for tænkning og tro, vil ikke kun være gavnligt for mindretalssamfundene, men også for flertallet,” hedder det i konklusionen. Det anføres videre, at der i nationer, som beskytter retten til sameksistens på tværs af forskellige meninger og overbevisninger, er en blomstrende tolerance, og at disse samfund ofte bliver anerkendt som værende oprigtigt demokratiske fremfor at være styret af majoritetsbefolkningen. ”På den måde, kan religions- og trosfrihed fungere som en af de bedste indikatorer for en nations demokratiske troværdighed.”

Eksempler fra flere lande

Rapporten indeholder fire casestudies, der belyser, hvad status er for religionsfriheden sammenlignet med de tre andre grundlæggende menneskerettigheder (ytrings-, forenings- og forsamlingsfriheden) i forskellige lande, og hvilken rolle religiøse aktører spiller i disse samfund.

Den ene case handler om Israel og Palæstina, hvor tiltagende begrænsninger for kristne og muslimers adgang til det offentlige rum i Israel og de besatte områder, ifølge rapporten, skyldes et stadigt mere autoritært styre, der påvirkes af religiøse aktører i lokalsamfundet såvel som inden for regeringen.

En anden case handler om Etiopien, hvor det beskrives, hvordan de største ortodokse og protestantiske kirkesamfund har øvet indflydelse på samfundslivet, bl.a. ved at deltage i bekæmpelsen af kvindelig omskæring og børneægteskaber – og senest ved lobbyvirksomhed over for regeringen for at få den til at beskytte menneskerettigheder og fremme demokrati.

I en case om Zimbabwe oplyses, at religiøse aktører har spillet en afgørende rolle i at forsvare demokratiske værdier, og at religiøse aktører under kampen for uafhængighed i 1960'erne og 1970'erne var fortalere for et retfærdigt, fredeligt og inkluderende samfund.

Den fjerde case handler om Sri Lanka, som i mere end 25 år led under en etnisk-religiøs borgerkrig frem til 2010, men hvor der stadig forekommer spændinger mellem etniske og religiøse grupper. Aktuelt er situationen i Sri Lanka på den ene side præget af, at religionsfriheden indskrænkes for kristne, hinduer og andre religiøse mindretal – både fra regeringens side og af nationalistiske buddhister i civilsamfundet. På den anden side foregår der en modbevægelse, hvor religiøse aktører (både buddhister, kristne, hinduer og muslimer) sammen arbejder for fred og forsoning og gør sig til fortalere for mindretals rettigheder.

Projektkonsulent Filip Buff Pedersen, der er politiske rådgiver ved Center for Kirkeligt Udviklingssamarbejde, siger, at netop retten til at tro og tænke frit er en afgørende forudsætning for, at man kan tale om reelle demokratiske samfund.

”I nogle kontekster, ser vi, at det er tros- og religionsfriheden, der først slås ned på, når myndigheder indskrænker civilsamfundets råderum. Her er diskrimination på baggrund af tro og overbevisning et forvarsel for fundamentale demokratiske udfordringer. Omvendt ser vi andre kontekster, hvor religiøse aktører er sidste mulighed for organiseret modstand mod regimet. Hvad end religiøse aktører er de første eller sidste, der mærker effekterne af myndighedernes begrænsning af de individuelle frihedsrettigheder, er det altså afgørende vigtigt, at vi som internationalt samfund forstår religion og formår at samarbejde med religiøse aktører,” siger Filip Buff Pedersen.

Vigtigheden af religions- og trosfrihed bliver overset i flere tilfælde

I den sammenhæng viser rapporten, at vigtigheden af at beskytte religions- og trosfriheden i flere tilfælde bliver overset eller negligeret i det internationale samfund.

”Rapporten viser, at retten til tros- og religionsfrihed omfatter nogle afgørende vigtige rettigheder, som ikke er omfattet af de andre frihedsrettigheder, der ofte fokuseres på. Hvis ikke man regner tros- og religionsfrihed ind som en komponent i demokratifremmende indsatser, risikerer man simpelthen at overse væsentligheden af den afgørende ret til, at individer må tro og tænke frit,” siger researcher Brory M. Harboe i en artikel på CKU's hjemmeside. Han står sammen med en række eksperter bag

rapporten. ”Der er en tendens til, at tros- og religionsfrihed udelades eller overses af både udviklingssektoren og diplomatiet,” siger Brory M. Harboe.

Danmark har ikke implementeret EU-guidelines

I 2013 vedtog EU et sæt retningslinjer for at fremme og beskytte religions- og trosfriheden. Men Danmark har endnu ikke implementeret disse guidelines i en ”formel diplomatisk sammenhæng”, påpeges det i rapporten.

”Problemet er, at man i dag kun siger, at disse guidelines er til inspiration. Man kunne godt gå mere systematisk til værks og bede de lokale ambassader, som jo har serveretten ude i landene, om at forholde sig til dem som en helt fast del af arbejdet, så de, hver gang de laver en vurdering af, hvilke rettigheder der krænkes, også er forpligtet til at se på, hvordan det står til med tros- og religionsfriheden,” siger Filip Buff Pedersen til [Kristeligt Dagblad](#).

En forklaring på den manglende brug af EU’s retningslinjer er ifølge Peter Lodberg, professor MSO ved Institut for Kultur og Samfund på Aarhus Universitet, at det diplomatiske system er trægt og i mange år har nedtonet religion og spørgsmål om trosfrihed. ”Til gengæld virker det, som om det langsomt er ved at gå op for politikerne, at arbejdet for at fremme trosfriheden ikke er en særinteresse. Jeg synes, at udviklingsministeren lader til at have taget emnet til sig, og der er ingen tvivl om, at den nye, udviklingspolitiske strategi kan blive en milepæl for, hvor alvorligt man tager det,” siger Peter Lodberg til [Kristeligt Dagblad](#).

Udenrigsministeriet skriver i et svar til avisen, at regeringen siden 2019 ”proaktivt har promoveret brugen af EU’s retningslinjer for fremme af religions- og trosfrihed”.

Læs mere

- [Ny rapport: Uden tros- og religionsfrihed er ytringsfriheden overflødig](#) (nyhed), Center for Kirkeligt Udviklingssamarbejde, 19-05-2021
  - [Hent rapporten ”Its The Thought That Counts”](#) (rapporten), Center for Kirkeligt Udviklingssamarbejde, 19-05-2021
  - [Ny rapport om trosfrihed: Danmark følger ikke EU’s retningslinjer](#), Kristeligt Dagblad, 19-05-2021 (betalingsartikel)
-

USA's udenrigsminister kritiserer Kina for folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden ved offentliggørelsen af ny rapport om krænkelse af religionsfriheden

Kina blev kritiseret i stærke vendinger af USA's udenrigsminister [Antony Blinken](#), da han den 12. maj præsenterede ministeriets nye [årsrapport](#) om, hvad status er i 2020 for religionsfriheden i næsten 200 lande og territorier verden over. Blinken kritiserede Kina for i vidt omfang at kriminalisere retten til at udøve sin religion og for at begå forbrydelser mod menneskeheden og folkedrab af muslimske uighurer og medlemmer af andre religiøse og etniske minoritetsgrupper.

Ifølge [rapporten](#) har medlemmer af både registrerede og ikke-registrerede religiøse grupper i Kina været udsat for overgreb fra myndighedernes side pga. af deres tro og religiøse praksis. Overgrebene omfatter arrestationer, tilbageholdelser, tortur, fysisk mishandling og tvangsoplæring i Det Kinesiske Kommunistpartis ideologi. Nogle af de tilbageholdte er døde, mens de har været i myndighedernes forvaring. Rapporten citerer også kilder for oplysninger om, at enkeltpersoner i længere tid har været indlagt på psykiatriske hospitaler, hvor de har været udsat for vold og tvangsmedicinering.

I 2020 blev over 6.000 tilhængere af den spirituelle Falun Gong-bevægelse arresteret af politiet, og rapporten citerer en anden kilde for oplysninger om, at over 7.000 medlemmer af The Church of the Almighty God (CAG) blev arresteret i det forløbne år. Både Falun Gong og CAG er blandt en række forbudte organisationer. CAG er ifølge onlinemagasinet [Bitter Winter](#) en religiøs bevægelse, hvis teologi på en række punkter adskiller sig fra traditionelle kirkers læresætninger.

Det oplyses videre i rapporten, at kinesiske myndigheder i nogle tilfælde brugte COVID-19-pandemien som påskud til at øge overvågningen af religiøse grupper og til at anholde personer, som udøvede deres religion, herunder medlemmer af statsanerkendte trossamfund. Myndighederne begrænsede også trykning og distribution af bibler, koraner og anden religiøs litteratur, og på de sociale medier blev opslag med henvisninger til Jesus eller Bibelen censureret. Der var i 2020 også adskillige rapporter om, at myndigheder lukkede eller ødelagde islamiske, kristne, buddhistiske og taoistiske helligdomme, og at der blev ødelagt religiøse symboler over hele landet.

Rapporten indeholder også oplysninger om brugen af overvågningskameraer i kirker og templer. I Poyang-amtet i Jiangxi-provinsen i det sydøstlige Kina, hvor der bor mange kristne, blev der i 2020 opsat ansigtsgenkendelseskameraer i alle statsanerkendte

helligdomme. Der blev opsat omkring 200 kameraer i godt 50 kirker, der tilhører Den Patriotiske Tre-selv Bevægelse. Det skete angiveligt for at overvåge kirkemedlemmer og prædikener. Der blev desuden opsat næsten 50 kameraer i 16 buddhistiske og taoistiske templer.

Alvorlige begrænsninger af religionsfriheden i 56 lande

Udenrigsminister Antony Blinken kritiserede på pressemødet også Iran, Myanmar, Nigeria, Rusland, og Saudi Arabien for at krænke religionsfriheden på forskellig vis.

Herudover konstaterede han, at retten til religionsfrihed stadig er uden for rækkevidde for mange mennesker rundt omkring i verden – med henvisning til tal fra tænketanken Pew Research Center, som viser, at der er alvorlige begrænsninger af religionsfriheden i 56 lande, hvor et stort flertal af verdens befolkning lever.

Antony Blinken talte også mere overordnet om religionsfriheden som en universel menneskerettighed.

”Alle mennesker har denne rettighed, uanset hvor de bor, hvad de tror eller ikke tror på. Religionsfriheden står lige med andre menneskerettigheder. Religionsfriheden er ikke mere eller mindre vigtig end ytringsfriheden, friheden til at samles, til at deltage i det politiske liv i ens land, til at leve fri for tortur eller slaveri eller enhver anden menneskerettighed. Faktisk er de alle indbyrdes afhængige. Religionsfrihed kan ikke realiseres fuldt ud, medmindre andre menneskerettigheder respekteres, og når regeringer krænker deres folks ret til at tro og tilbede frit, bringer det alle de andre i fare. Og religionsfrihed er et nøgleelement i et åbent og stabilt samfund. Uden den er folk ikke i stand til at yde deres fulde bidrag til deres lands succes. Og hver gang menneskerettigheder bliver fornægtet, antænder det spænding og fremkalder splittelse,” sagde udenrigsminister Antony Blinken ved præsentationen af rapporten [2020 Report on International Religious Freedom](#).

Læs mere

- [Secretary Antony J. Blinken on Release of the 2020 International Religious Freedom Report](#) (pressemøde), U.S. Department of State, 12-05-2021
- [2020 Report on International Religious Freedom](#), U.S. Department of State, 12-05-2021
- [2020 Report on International Religious Freedom: China](#), U.S. Department of State, 12-05-2021
- [The Church of Almighty God: The Most Persecuted Religious Movement In China](#), Bitter Winter, 25-10-2018, besøgt 16-05-2021

Blandt Myanmar's buddhister er der både nationalistiske grupper, der støtter militærkuppet, og grupper, som deltager i interreligiøst dialogarbejde med kristne, muslimer og hinduer. Billedet er et arkivfoto, der er taget før kuppet i februar 2021. (Foto: Gero Birkenmaier, Pixabay)

Myanmar: Regeringens overgreb mod civile rammer også religiøse mindretal

Flere hundrede civile er blevet dræbt i Myanmar, siden militærkuppet den 1. februar 2021, hvor militæret tog magten og afsatte den demokratisk valgte regering. Midt i maj oplyste menneskerettighedsgruppen Assistance Association for Political Prisoners (AAPP), at over 800 civile var blevet dræbt af militæret siden kuppet. Det er det antal, der er verificeret, men AAPP mener, at det reelle tal er højere. AAPP, der blev oprettet i 2000 og har hovedkontor i Thailand, kæmper for et frit Myanmar og for løsladelse af politiske fanger i Myanmar. Militærets magtanvendelse over for civile rammer også religiøse og etniske mindretal.

Den britiske hjælpeorganisation Barnabas Fund oplyser, at der siden militærkuppet har været flere angreb på landsbyer i Karen-staten, hvor der bor mange kristne. Staten (også kaldet Kayin) ligger i den østlige del af Myanmar ved grænsen til Thailand. Kampfly

gennemførte den 27. marts luftangreb mod landsbyen Day Pu No, og mindst tre mennesker blev dræbt, mens otte blev såret. Nyhedsbureauet [Reuters](#) skriver, at Myanmars luftvåben i slutningen af marts angreb fem landsbyer i Mutraw-området, herunder en lejr for internt fordrevne. Efterfølgende er 3.000 mennesker flygtet fra området.

Ransagninger i kirker

Myanmars militær – kaldet Tatmadaw – har siden militærkuppet foretaget ransagninger i flere kirker i Kachin-staten i den nordøstlige del af Myanmar. Hovedparten af kachin-folket er kristne. Den 3. april ransagede hæren en baptistkirke, en katolsk kirke og en anglikansk kirke i Mohnyin-distriktet i Kachin-staten. Det skete under påskud af, at der fandt ulovlige aktiviteter sted i kirker og for at lede efter personer, heriblandt en leder, der havde deltaget i protester mod militærregimet, skriver netmediet [The Irrawaddy](#). Ifølge netmediets oplysninger fandt soldaterne intet ulovligt i de tre kirker.

”De var grundige, klatrede over hegn og gik ind i hver eneste bygning. En officer kom ind ad døren og begyndte at undersøge mit hus uden at sige ikke et ord,” fortæller pastor Awng Seng fra den katolske kirke i Mohnyin. Han tilføjer, at soldaterne ikke på forhånd havde søgt om tilladelse til at foretage en ransagning i kirken, som de burde, men at der i stedet for kom bevæbnet militærpersonale, som om de skulle gennemføre en militær operation. ”Det er uacceptabelt, og jeg fordømmer det kraftigt. Hvis de opfører sig sådan på religiøst område, kan vi ikke forestille os, hvordan de opfører sig i folks hjem. Intetsteds er sikkert,” siger Awng Seng til The Irrawaddy. Netmediet udgives af eksil-burmesere, som flygtede til Thailand efter at have deltaget i protester mod militæret i 1988.

The Irrawaddy oplyser, at Myanmars sikkerhedsstyrker den 13. marts foretog ransagninger på en præsteskole i Kachin-staten, og den 1. marts skaffede sig adgang til en baptistkirke i Shan-staten i den nordøstlige del af Myanmar og arresterede 10 af kirkens ledere og medarbejdere, som blev tilbageholdt i to dage.

[The Irrawaddy](#) oplyste den 27. april, at flere tusinde civile er flygtet fra deres hjem i Kachin-staten, efter at landsbyer i Momauk-området gennem flere dage var udsat for luftangreb fra Myanmars militær. Samtidig har der været kampe mellem hæren og Kachin Independence Army (KIA), der er en lokal bevæbnet etnisk militis.

Soldater satte ild til muslimsk kvarter i Mandalay

Soldater fra Myanmars foretog torsdag den 15. april flere angreb i det muslimske kvarter

i landets næststørste by, Mandalay, oplyser det katolske nyhedsbureau [AsiaNews](#). Om morgenen åbnede soldater ild i Maha Aungmyay-moskéen syd for Mandalay, fordi demonstranter havde overnattet i moskéen. En 28-årig muslim, Ko Htet, blev dræbt og to andre såret ved aktionen, hvor soldaterne også arresterede nogle af de tilstedeværende, heriblandt børn i alderen 11-16 år. Ifølge opslag på sociale medier foretog soldater tidligere på ugen målrettede angreb mod det muslimske kvarter i Mandalay, hvor læger, studerende og sygeplejersker gemte sig. De satte ild til flere huse, og mindst 40 hjem blev brændt ned, oplyser AsiaNews.

Onsdag eftermiddag (14. april) besøgte en gruppe katolske nonner og buddhistiske munke ofrene for ildspåsættelserne og medbragte mad og gaver til det muslimske samfund. Denne manifestation af støtte på tværs af tro og religion har affødt flere positive kommentarer på sociale medier: "Dette er et tegn på, at vi allerede vinder. Ingen Junta kan anspore had blandt civile, for vores hjerter slår som et." "Du kan ikke opdele os efter vores religioner, for vores hjerter er tætte."

Nationalistisk bevægelse blandt buddhister

Hovedparten af Myanmars befolkning er buddhister. Kristne og muslimer er de største religiøse mindretal, og de udgør tilsammen omkring 10 % af befolkningen.

Blandt buddhisterne er der nationalistiske grupper, som gennem flere år har presset på for at få myndighederne til at gennemføre love, der favoriserer buddhister i forhold til andre religiøse samfund. Nogle af de nationalistiske buddhister har efter militærkuppet deltaget i angreb mod civile demonstranter, som protesterede mod militærets magtovertagelse. Buddhistiske munke har også deltaget i voldelige overgreb på demonstranter.

Konflikter med etniske oprørsgrupper

Gennem flere år har der været konflikter – og til tider voldelige sammenstød – mellem hæren og oprørsgrupper, som kæmper for øget selvstyre for de etniske mindretal. Flere steder er disse kampe blusset op igen efter militærkuppet i februar.

Angrebet på de fem landsbyer i Mutraw-området i Karen-staten i slutningen af marts fandt sted i et område, der ifølge nyhedsbureauet [Reuters](#) kontrolleres af oprørsgruppen Karen National Union (KNU). Mindst to KNLA-folk blev dræbt ved angrebene. Den bevæbnede gruppe KNLA (Karen National Liberation Army) er den militære del af KNU. Den seneste tids angreb er ifølge Barnabas Fund de alvorligste i delstaten i 20 år.

I 2015 indgik KNU en aftale om våbenhvile med myndighederne, men spændingerne er taget til, efter at Myanmars militær væltede den civile regering den 1. februar. Samme dag foretog militæret bombeangreb mod flere landsbyer i Papun- og Nyaunglebin-distrikterne i Karen-staten, og flere tusinde landsbyboere flygtede ud i junglen i de omkringliggende bjerge med den smule, de kunne bære, oplyser [Barnabas Fund](#), som [anslår](#), at omkring 20.000 karener har søgt tilflugt i junglen inden for de seneste uger.

Etnisk udrensning i 2017 af rohingyaer

Rohingyaerne er et andet etnisk mindretal, som gennem flere år er blevet undertrykt af styret i Myanmar. De bor i Rakhine-staten i den vestlige del af landet, der grænser op til Bangladesh og ved kysten til Den Bengalske Bugt. Langt hovedparten af dem er muslimer, men der findes også et mindre antal hinduer og kristne blandt rohingyaerne. I august 2017 indledte Myanmars hær et omfattende angreb mod rohingyaerne i Rakhine-staten, hvorved flere hundredtusinder blev fordrevet fra landet. Siden volden brød ud, er flere end 742.000 rohingyaer flygtet til Bangladesh, oplyser [FN's Flygtningehøjkommissariat](#) (UNHCR).

Flere tusinde mennesker er drevet på flugt

Folkekirkens Nødhjælp har i flere år støttet hjælpearbejdet for mennesker, der er flygtet fra Myanmar til nabolandene Bangladesh og Thailand. I [Thailand](#) omfatter hjælpearbejdet 100.000 personer, der bor i lukkede lejre tæt ved grænsen til Myanmar. En stor del er kristne karener, mens de øvrige er muslimer eller buddhister. I [Bangladesh](#) er hjælpearbejdet rettet mod de flere hundredetusinde rohingyaer, der i de seneste år er fordrevet fra landet.

Bjørn Bang Jakobsen, der er presse og politisk rådgiver i Folkekirkens Nødhjælp, oplyser at hovedparten af de nye flygtninge i Myanmar befinder sig som internt fordrevne personer inden for landets grænser. ”Grænserne til Myanmar er godt bevogtede, og der er indtil videre kun kommet få nye flygtninge til lejrene i Thailand,” siger Bjørn Bang Jakobsen.

Interreligiøs organisation arbejder for fred og forsoning

Til trods for myndighedernes og nationalistiske buddhisters undertrykkelse af religiøse mindretal i Myanmar, findes der tværreligiøse organisationer, hvor repræsentanter fra forskellige trossamfund arbejder for fred og forsoning. I 2012 blev paraplyorganisationen [Religions for Peace Myanmar](#) stiftet af repræsentanter fra Myanmars fire største religiøse samfund: Buddhister, kristne, muslimer og hinduer. Religions for Peace Myanmar, der blev stiftet i 2012, arbejder for forsoning, fred og

udvikling.

Danske kirkesamfund støtter projekter i Myanmar

Danske kirkesamfund og kirkelige organisationer har i en årrække været involveret i projekter i Myanmar. Meget af arbejdet har fokus på at hjælpe de etniske og religiøse mindretal i landet og på at fremme forsoning og fredelig sameksistens på tværs af religiøse og etniske forskelligheder. Andre projekter har til formål at hjælpe mennesker fra etniske og religiøse mindretal, som er flygtet til nabolandene Bangladesh og Thailand.

De danskstøttede projekter omfatter blandt andet:

- [BaptistKirken](#)
- [Caritas Danmark](#)
- [Danmission](#)
- [Det Danske Missionsforbund](#)
- [Folkekirkens Nødhjælp](#)
- [Mission Øst](#)

Læs mere

- [Ngo: Mindst 800 civile dræbt siden militærkup](#), Politiken.dk, 18-05-2021
- [Assistance Association for Political Prisoners \(AAPP\)](#), besøgt 25-05-2021
- [Thousands Flee as Myanmar Junta Planes Bomb Kachin Villages](#), The Irrawaddy, 27-04-2021
- [Myanmar Army fighter jets bomb Karen villages, killing three and injuring eight](#), Barnabas Fund, 30-03-2021
- [Mandalay, killings, arrests, arson. Solidarity between Christians, Buddhists, Muslims](#), AsiaNews.it, 15-04-2021
- [Tatmadaw raid Kachin church building in Myanmar](#), Barnabas Fund, 12-04-2021
- [Myanmar Military Raids Kachin Churches](#), The Irrawaddy, 06-04-2021
- [Thousands flee to Thailand after Myanmar army's air strikes on villages: activist group, media](#), Reuters.com, 28-03-2021
- [Rohingya Emergency](#), UNHCR.org, 31-07-2019 – besøgt 12-04-2021
- [Thousands of Karen Christian villagers flee military bombardment in Myanmar in wake of military coup](#), Barnabas Fund, 09-02-2021
- [Doooplaya District Short Update: Skirmish between the Tatmadaw and the KNLA in Kaw T'Ree Township, February 2021](#), Karen Human Rights Group (KHRG), 19-03-2021
- [Undskyld hr. journalist – hvor er vores plads i verden?](#), Folkekirkens Nødhjælp
- [Rohingyaerne sidder fast i en statsløs fremtid](#), Folkekirkens Nødhjælp

Befolkning og religion

- Der bor 57 millioner mennesker i Myanmar (anslået 2021).
- De største etniske grupper er: Burmanere (68 %), shan (9 %), karener (7 %), rakhine (4 %). Der er i alt 135 anerkendte etniske grupper i landet.
- Hovedparten af befolkningen (87,9 %) er buddhister. De største religiøse mindretal er: Kristne (6,2 %) og muslimer (4,3 %). Tallene er baseret på den nationale folketælling fra 2014, herunder et skøn over den ikke-optalte befolkning i Rakhine-staten, hvor hovedparten antages at være muslimer.
- I tænketanken Pew Research Centers 2020-analyse af omfanget af indskrænkningerne af religionsfriheden i verdens lande ligger Myanmar **meget højt**, når det gælder begrænsninger af religionsfriheden fra statens side, og **højt** med hensyn til krænkelse af religionsfriheden i civilsamfundet. Krænkelserne af religionsfriheden inddeles i fire grupper – alt efter om de ligger på et ”lavt”, ”moderat”, ”højt” eller ”meget højt” niveau. Analysen bygger på oplysninger fra 2018.

Kilder

Burma: People and Society, CIA: *The World Factbook*, hentet 11-04-2021
[In 2018, Government Restrictions on Religion Reach Highest Level Globally in More Than a Decade](#), Pew Research Center, 10-11-2020

FN-specialrådgiver forventer, at der i 2022 indledes retssager mod ISIS-medlemmer for deres forbrydelser i Irak

FN's Specialrådgiver Karim Asad Ahmad Khan, som leder det FN-team (UNITAD), der undersøger de forbrydelser, som den militante islamistiske bevægelse ISIS (Islamisk Stat i Irak og Syrien, også kaldet Da'esh, ISIL eller IS) har begået i Irak, forventer, at de første retssager mod ISIS-medlemmer kan indledes næste år. Det oplyste han i begyndelsen af maj i forbindelse med offentliggørelsen af en ny [rapport](#) om UNITAD's arbejde i Irak.

Ifølge rapporten er der fundet beviser for, at ISIS' angreb mod ezidi-samfundet i Sinjar i det nordlige Irak var et folkedrab. Det konkluderes videre i rapporten, at ISIS også har begået krigsforbrydelser og tilskyndet til folkedrab mod shiamuslimer.

Karim Asad Ahmad Khan skriver i rapporten, at UNITAD gennem sine uafhængige strafferetlige efterforskninger har fundet "klare og overbevisende beviser for, at der blev begået folkemord af ISIS mod ezidier som religiøs gruppe". Bevismaterialet bekræfter, at ISIS var ansvarlig for udryddelseshandlinger, mord, voldtægt, tortur, slaveri, forfølgelse og andre krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden begået mod ezidierne (også kaldet yazider eller yezidier).

ISIS-forbrydelser mod andre religiøse samfund

Specialrådgiver Khans undersøgelseshold har også fundet beviser for, at ISIS har foretaget massehenrettelser af ubevæbnede, overvejende shiamuslimske kadetter og personale fra Tikrit Air Academy, og at der er fundet videooptagelser, som opfordrer til folkedrab på shiamuslimer – blandt andet ved at formane ISIS-tilhængerne ved igen og igen at citere sloganet: "Dræb dem, uanset hvor du finder dem."

Det fremgår også af rapporten, at UNITAD-teamet har fået flere ressourcer, som gør det muligt at styrke efterforskningen af forbrydelser, ISIS har begået over for sunnimuslimer, kristne, turkmener, mandæere og andre religiøse samfund i Irak.

UNITAD begyndte arbejdet i Irak i juli 2018, og den nye rapport er den sjette af foreløbig seks rapporter om ISIS' forbrydelser i Irak. Ifølge specialrådgiver Khan er der sket så store fremskridt i arbejdet, at der er grundlag for at retsforfølge ISIS-medlemmer for deres forbrydelser. Han forventer, at de første retssager begynder i 2022.

Udsigten til at kunne retsforfølge ISIS-medlemmer for deres internationale forbrydelser vil ifølge rapporten indebære en anerkendelse af alvoren af de forbrydelser, der er begået mod yazidier, turkmener, kristne og mandæere i Irak.

Læs mere

- [Special Adviser Khan Briefs the Security Council on UNITAD Investigations](#), UNITAD.un.org, 10-05-2021
- [Rapport nr. 6 fra UNITAD til FN's Sikkerhedsråd](#), UNITAD.un.org, 03-05-2021
- [The Crimes of ISIL against the Yazidi Community in Sinjar-Trailer](#) (UNITAD-video), YouTube.com, 08-05-2021

Nyhedsbrevet udgives af Tænk tanken for Forfulgte Kristne

Redaktion: Karsten Nissen, Jørgen Peder Jørgensen, Birger Riis-Jørgensen og Thomas Bjerg Mikkelsen.
Redaktionel medarbejder: Journalist Bent Dahl Jensen.

I vores arbejde lægger vi især vægt på følgende kilder: Pew Research Center, Europa-Parlamentet og lignende institutioner, United States Commission on International Religious Freedom samt videnskabelige artikler og udgivelser. I nyhedsbrevet anvendes herudover øvrige kilder efter almindelige journalistiske principper.

Du kan støtte udgivelsen af nyhedsbrevet og tænketankens øvrige arbejde ved at indbetale et bidrag på reg.nr. 9570 konto 12930127.

Hjemmeside: tffk.dk

Copyright © 2021 Tænk tanken for Forfulgte Kristne, All rights reserved.
Du modtager nyhedsbrevet, fordi du er medlem eller har tilmeldt dig nyhedsbrevet.

Our mailing address is:
Tænk tanken for Forfulgte Kristne

Formand: Biskop emeritus Karsten Nissen
Skovparken 66
Aabenraa 6200
Denmark

[Add us to your address book](#)

Want to change how you receive these emails?
You can [update your preferences](#) or [unsubscribe from this list](#).

Grow your business with **mailchimp**